

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 4-30
Voor den buiten. 4-75

Voor 't vreemde land. 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERK VERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 40 Cmen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27. Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvooijen met een * geleekend, zyn Exprestreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. 8-00 8-55
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. 8-00 8-55 11-50 2-20 5-40
Lier. 8-00 2-20
Dendermonde. 8-00 7-00 8-55 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 8-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardsb., Less., Aeth. 7-00 4-25 langs Doornik, 8-00 7-40
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-15 4-55 7-05
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Dona., Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20 1-25 4-40
Kales. 6-00 9-20 7-10
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 8-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 8-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 8-00 8-55 11-50 2-20 5-40 Thien. 7-40

Landen. 8-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55 11-50 Aken 7-40
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-10 9-00 10-20 2-50 4-20 7-00
Van Antwerpen naer Gent. 8-50 8-50 10-50 2-50 4-50 7-00

GENT, ZATERDAG 6 OCTOBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Het gaet niet alles naer wensch in Itaelje, het is er verre van; eene klos die zoo zeer verward is, kan niet anders als geweldig veel moeilijkheden tot het ontwaren by brengen. Wy zyn misschien in de nabyheid van groote gebeurtenissen, die voor dit deel van het geheim programma, tusschen den keizer van Vrankryk en den Piemont vastgesteld, de oplossing wel zouden doen kunnen verhaesten, of eene variante doen ondergaen, in gevolge de gekroonde spelers het noodig oordeelen, voor het overige hunner plannen. Altyd zeker is het dat de stuiving der triomfreis van Garibaldi door het leger van Frans II, hun geweldig tegen den kopstoot en grootelyks in den weg komt, daer zy, aen Victor-Emmanuel de noodwendigheid oplegt, van openbaerlyk den diktator, uit den moeilijken stap te verhelpen, waerin hy zich bevindt en de twee leger magten te vereenigen voor het werk te voleindigen, in Sicilien begonnen, en tegen welker begin, Victor-Emmanuel in bewoordingen geprotesteerd heeft. Zy zullen dan maer te samen het paspoort van den gevallen koning van Napels teekenen, en de wereld laten klappen.

Niettemin deze onverwachte verpligting van den Piemont, jegens zynen Luitenant, toont ons gedeeltelyk al de geheime vertakkingen en kuiperyen aen, waer onder de ontknooping van dit bloedige drama ten einde moet loopen. Wy zien voor het toekomende in hoe verre wy, aen de openbare geschillen en protestatien van Cavour met Garibaldi, van Victor-Emmanuel met Napoleon III, prys moeten hechten.

Doch hoe zeer, de regtzinnigheid, in het leiden der itaalijsche zaken kunnen betwist worden, schynen de bondgenooten van Vrankryk en Piemont nog niet met hun politiek van te leurstelling te willen afbreken. De minister Cavour, verklaerd thans in het parlement, van, voor het tegenwoordige, de zaak van Venetien niet te kunnen dienen om dat het niet mogelyk is tegen de wilder europeesche mogendheden, Oosterryk aldaer aentranden. Daerby, om desluwheid te kroonen, voegt men, dat redenen van het hoogste gewigt, aen het goevernement van Piemont, voor houden, Roomen te eerbiedigen.

Wie kan al die leugens verkruppen, en wie gevoelt niet, dat de kwestie van eerbied, hier een belaghelyk spel is, alweder, waerme men op nieuw de algemeene denkwyze zal bezig houden en voor eenigen tyd laten raden langs welken kant men zich wenden zal om tot de belofde eenheid, — dat slechts een uithangberd is, — van Itaelje te geraken.

De zoo duidelyke verklaringen van Garibaldi van de vryheid van Itaelje anders niet als van af het Quirinael in Roomen uit te roepen, en tegen welke, noch de Piemont, noch Louis-Napoleon, alvorens niet als wat flauwen riemram hebben weten in te brengen, moet dus voor den oogenblik onder doen, voor de eerste maal met hevigheid worden te keer gegaen, en omdat zy in den mond van den diktator, maer het gewigt zouden hebben dat men er in de daed aen geven wilt, is het order woord gegeven van den man in zyne feiten met

doelheid en hardnekkigheid te beknebbelen, hem van droomen van uitzinnigheid te beschuldigen, hem zelfs by de Italianen verdacht te maken, en zoowel zyne staet- als krygskundige schranderheid te betwisten, ten einde hem in de oogen der welstellende, ongunstig te maken, en gelyk wy vroeger reeds gezeld hebben, hem den invloed zynen populariteit, noodlotig te maken. Door dien middel zal men aen de nieuwe draeiing die men aen de itaalijsche zaak poogt te geven, eene soort van bekrachtiging geven, en doen gelooven, dat men het regtzinnig meent als men van den eerbied voor Roomen spreekt, dan zelfs als men in ziel en geweten het eens is om, de eeuwige stad niet meer te sparen voor de inlyving als alle andere.

Het gerucht der wapenen zal thans voor de muren van Roomen zwygen, maer de listen en kuiperyen zullen voort gaen met langzaam den toestand van het pauselyk beheer te ondermynen, en het verblyf van Plus, door spelleten en haarklievery onmogelyk te maken, tot dat deze zelve aen de soldaten van Victor-Emmanuel, door zyne verwydering de weg tot het Quirinal zal open maken, en, van daer... wie kan de gebeurtenissen voorspellen, zonder eene algemeene ontwenteling vooruit te zien.

Tyd winnen, verlammen en verbrokkelen, is het geheime stelsel, waer aen men zich met beradenheid vast kleeft. Stilhouden, terug wyken, vliejen en kruipen by omstandigheden; met de woorden spelen, beloven, verzekeren, protesteren en smeeken als het noodig is, om als het oogenblik gunstig is, terug te keeren en overal over te loopen, zyn de middelen der staetkunde die het keizerryk heeft ingehuldigd, en waer by het zich tot hier zeer goed heeft bevonden.

By het uitroeyen van het despotismus door gansch Itaelje, droomden wy de volken vryheid, die alleen deze gewesten, tot de nationale eenheid kon opleiden, en een vaderland tot stand brengen waer moed en zelfopoffering, niet noodeloos zouden verspeelt zyn geworden, daer de kinderen van het volk, niet tot voetstuk zouden gediend hebben om de eierzucht op te vieren; doch de weinige regtzinnigen handel, der staetsmannen die over het toekomende lot der Itaalijsche natie moeten beslissen, laten geenen twyfel, dat de eene dwinglandy, door eene andere zal vervangen worden: De vryheid voor eenige, de drukking voor anderen. — Alles voor de grooten, niets voor het volk!!

Handel en Nyverheid.

Wy lezen in den *Ekonomist* van Brussel, dat hier stede eenige etablissementen, hunne werkuren vermindert hebben, dit is eene noodlottige dwaling, aen dit blad hem, door zynen korrespondent van Gent overgemaakt. Wy houden het ons tot een pligt de *Ekonomist*, hier in te regt te wyzen: Al de nyverheids gestichten uitgenomen een enkel, dat by eenige dagen geene uitzondering meer zal maken, werken volop de gewoonlyke uren en dagen, en sints twee drie weken is het lichtwerk algemeen.

De inlichtingen, in zaken van handel en nyverheid, hebben te veel invloed op den algemeenen verkoop, om er al te ligtzinnig mede om te gaen, en het ware zeker, geredzaam, voor de korrespondent van een betere bronnen, de wezent-

lyken toestand der bedryvigheid te pitten, als opgaven te doen, die zoo geweldig tegen den kop loopen, lyk de genen voormeld.

Het is waer, dit moeten wy er by voegen, men kan het de briefwisselaer voor geene onachtzaamheid aenrekenen. De inlichtingen van allen aert betrekkellyk, de katoen-nyverheid, in zaken van verkoop, van pryzen enz., zyn moeilijck om krygen. De genen waeraen men denkt zich te moeten by vervoegen, zyn voor den grootsten hoop menschen, die in het verspreiden der dwaling zeker belang te gemoet zien, zy zy, den handel, gunstig of ongunstig zy.

Maer waerom is er hier in Gent, dat men het Manchester van Belgie noemt, waerom is er hier geene openbare merkt, waer de verkooper, zyn produkt, met de opgaven der pryzen, henen brengt? In alle groote centers van nyverheid, kan de kooper, zich inlichten op de pryzen en de kwaliteit der verschillende garens en geweeffels, en de noodige geruststellingen voor zynen inkoop en zyn debit bekomen. Doch met het stelsel dat hier in zwang is, is er hoegenaamde voor deze laatste geene verzekering. Om zich een denkbeeld van de merkt te kunnen vormen die, voegen wy het er by, in volle anarchie is, zou hy zich tot al de nyverheids huizen, van geheel de stad moeten rigten, en dan zou hy zich in de grootste vergelegenheid bevinden, om er iets klaer uit op te maken.

Langs den eenen kant ziet men de katoen-nyveraers in eene maetschappy vereenigd, langs eenen anderen kant, ziet men de moeilijckheid van in het openbaer zich als inkoop over zyne belangen te kunnen inlichten. De voortverkoop of den kleinen handelaer, is dus de genen die het meeste er by lydt. Ongetwyfeld als de fabricanten, zich vereenigd hebben, om tegen over de vereischen van den loon, zich onderling te ondersteunen, is het niet tastbaer, vermits er niets geregeld is in zaken van openbare verkoopplaatsen, dat zy zich ook verstaen, om den inkoop, alle eischen van hunnen kant op te leggen en onder elkander de pryzen te regelen. Wie zal het loohgenen? wie zal het verzekeren? niemand, maer het kan zyn; naer al is het zeer waerschynellyk, daer de konkurentie, hier slechts een woord is, daer zy hier inderdaed niet bestaat als door bedrog middelen — zoo als wy het kunnen getuigen door menigvuldige feiten. Eenige dagen is het geleden, dat wy een stuk goed onder de handen kregen, van het slach, gezeld *moltons*. Wy hadden tegen over dit een tweede stuk, van zelfden aert. Het eerste uit een der gentsche nyveraerheids huizen ons overgebracht weegde 5 kilogrammen in grondstof, het tweede, voor de zelfde breedte en zelfde lengde, zelfde N° van ketting en inslag weegde 9 kilogrammen; er is dus geene vergelyking van pryzen tusschen te maken, en nochtans dit eerste goed maakt de konkurentie tot het tweede. Dit schynt wonderbaer, 't is, regt, maer waerom maakt dit produkt, dat zoo veel min grondstof inhoudt, als het andere, de mededinging in den verkoop? Toen wy dit stuk van 5 kilogr. onder de hand kregen was het op weg om naer de kalender rollen te worden overgevoerd, en het bevel van den meester aen den kommissionaris gegeven, was, dat het stuk by zyne wederkomst tnschen de 8 1/2 en 9 kilogrammen moest wegen, dus den appret moest het van 4 kilogr. verzwaren, was 4 kilogr. pap, in plaats van katoen — wy kunnen de mannen by name opgeven — is de konkurentie op dien voet niet een belaghelyk spel? Bestond er nu een openbare merkt, de

verschillende kwaliteiten zouden eene vergelyking kunnen ondergaen, de inkoop zou zyn oogen kunnen oefenen, zyne rekening maken zoo als het zyn moet, en het bedrog zou zich niet zoo ongestraft kunnen opdoen.

Welke zyn de belangen van den kooper, zeker zyn zy, van by zynen inkoop eene goede en juiste rekening te kunnen maken, en die rekening kan hy slechts maken by keuze van pryzen en kwaliteit, juist dat gene, dat men zonder openbare merkt niet kan bekomen.

Met de openbare regeling der pryzen op de merkt, zou de kooper zich allengskens onderrigten in de manier, van de rekening te maken der verkoopers, de verkoop in het groot mag niet meer geheiligd zyn, als die in het klein. De verkoop in het klein staat bloot, vooreen ieder, die in het groot is nog voor velen een geheim. Dit is regtstreeks tegen de belangen van den kleinen. De winkelier, wanneer hy zyne stoffen gaet inkoop, zou zich moeten onderrigten der pryzen van eerste grondstof, die wy het garen zullen noemen voor de geweeffels, en van daer weg gaende, zou hy zich verder kunnen inlichten, aen welke pryzen de geweeffels aen de fabrikant instaan, en zyn aanbod in dier voege kunnen regelen. By voorbeeld. De pryzen der garens kennende, men zou de volgende beredenering doen: Een stuk is de lengde van, zooveel meters, op eene breedte, van zooveel garen. De breedte of de numero van draden door de lengde gemultiplieerd geeft eene lengde van zooveel meters. Nu rekent men hoeveel meters men moet hebben voor een kilogr. N° 30, als het 30 is, men verdeelt de lengde van gansch de keten door de lengde van een kilo, en men vermenigvuldigd de uitkomst door de prys van een kilo N° 30 aldus weet men hoeveel de ketting van het stuk alreede aen de fabrikant inkost. Voor den inslag het zelfde men vermenigvuldigd de breedte van het stuk door de scheuten op een kwart van een duim en door $\frac{1}{4}$ der lengde van het stuk, dan verdeelt men het door de lengde van een kilo garen N° 30 aldus weet men de uitkomst daer van vermenigvuldigd met de prys van den kilogr. garen, dan zal men de opgave van het inkost geld van den uitslag hebben, by deze twee opgaven keten en inslag, heeft men het handwerk en andere algemeen onkosten te voegen, die juist de pryzen daer stellen, dat het de fabrikant inkost. Het overige is winst. Wy zullen deze manier van rekenen, in een artikel met pryzen en kwaliteiten opgeven, om het klaarder te doen uitkomen.

Werkmans-Belangen.

De betrekkingen tusschen meesters en knechten zyn door de werkhuer-overeenkomst, geregeld. Maer de individuen vryheid kan door deze wel beperkt, niet vertreemd worden. Meesters en knechten verbinden zich uit eigen wil, en breken ook doorgaens naer verlangen, wel te verstaan onder zekere voorwaarden, met elkander af.

De Staet kan onmogelyk die byzondere voorwaarden bepalen. Hy moet, alleenlyk, in het openbare belang, de individuele-vryheid, de gezondheid en de veiligheid der werkers, tevens den eerbied voor de wettige geslotene overeenkomst, de nyverheids-orde, waarborgen. In deze grenspalen beperkt, is zyne tusschenkomst nog zeer gewichtig, en men mag zeggen dat er veel te doen overblyft.

De werkregters raden, die de werkhuer-overeenkomsten moeten uitleggen en bekrachtigen, zyn nog niet behoorlyk ingerigt; de wyzigingen der strafwet op de samenspanningen in lange nog niet ingevoerd; de schikkingen op de nyverheids-gestichten niet algemeen toegepast; het getal werk-uren nog niet geregeld.

Voegen wy hier nogthans by, dat er veel ook van den goeden wil van bazen en werklieden, en van de openbare denkwijze afhangt.

Hoe dikwyls reeds zyn de dagbladen tegen het zondagswerk niet opgekomen! De Staet diende hierin steeds het voorbeeld te geven. De werkmans moet den dag des Heeren kunnen rusten, aen de huiselyke genoegens, het onschuldige vermaak, de vriendschap, het zedelyke leven aen God wyden. Eerbied voor het geweten!

Sommige meesters maken maer al te dikwyls misbruik van hun gezag op de knechten, om dezen tot het zondagswerk te dwingen. Dat is zoo onzedelyk als willekeur.

Waer men zich nog voortdurend over beklagt, is de afhanhelykheid, ook buiten het werkhuis, van den arbeider tegenover den meesterknecht. De werklieden zyn maer te dikmaels verpligt, by de meesstergasten, soms by bloedverwanten hunner bazen, ten winkel te gaen, ja uit handen van hunne meesters zelve koopwaren in betaling te ontvangen.

In zekere gevallen kan de welwillendheid der heeren de afpersing hunner meesterknechten toelaten, in andere gevallen kunnen de werkregters-raden de willekeurige eischen der meesters beteugelen. Meermals, echter, blyft er den

werkmans niets anders over dan zich te onderwerpen, of elders werk te zoeken; en men begrypt dat, in tyde van nyverheids-stilstand, nood hem dwingt te zwygen. Maer dan wordt het tevens, meer dan ooit, de taek der drukpers, een oproep te doen tot menschelykheid.

Pligten zyn wederzydsch. Vergt het gezag des meesters eerbied, en moeten de werklieden zyne belangen behartigen gelyk de hunne; de meester ziet van zynen kant in hem medemenschen, medeburgers, medechristenen; geene lyfeigene noch bloote werktuigen ter voortbrenging.

De verbetering van het lot der werklieden is dus niet alleen van het Staatsbestuur, maer hoofdzakelyk van de samenstrevende der verschillende standen te verwachten. Verstand, eendragt en liefde!

De Beurzen Courant.

Wat vragen wy? Niets anders.

Begint maer met te loochenen.

Als er meer dan een meester Vanden Bulke is, dat men het niet in zyne mauw houde, voor ons wy kennen geen anderen dan deze, die zoo het schynt van geene waarheid wilt hooren spreken, in zoo verre zelfs, dat hy wel eens zou kunnen nazien of het niet mogelyk zou wezen, het *Werkverbond* op zynen teen te terten, alleenlyk daerom, dat dit blad, — de nachtmarrie, der meesters van zulke goede en zoetaerdige samenstelling, — de onwellevendheid heeft bedreven, eenige zynen menschlievende uitdrukkingen te fotografieren en die, voor het venster van het land te hebben uitgehangen. De heer Vanden Bulke, is zeer wonderbaer van ons voor zoo weinig kwaed te willen. — Een werkmans sleurt zich twaelf jaren, om in dienst van dien meester eene magere soep te winnen. Een dag, het ongeluk wilt, dat de arme duivel, door een machien, den arm het vleesch wordt afgescheurd en de meester, vindt niets natuerlyker als, zyn misnoegen te kennen te geven omdat de werker *«zyn» arm niet heel en al verbryzeld heeft*, een *dinge*, ziet gy wel dat, hem eene ware vreugd zou veroorzaekt hebben. Wy vragen het in gemoede wat kwaed is er in gelegen dat het *Werkverbond*, de woorden herhaeld die de heer Vanden Bulke heeft uitgesproken, wel hemel, wanneer die woorden eene kettery zyn in het *Werkverbond*, zyn zy dan min eene kettery, eene verlooghening van alle menschelyk gevoel, in den mond van dien goeden meester? hebben zy min eene helische bitterheid in, die het hart doet walgen, en met eene soort van afkeer het oog er van weg went? Zy kunnen van wege den nyveraer eene schoone beweging van verontwaardiging daer stellen; want ja! by de nyveraer, eerst de machien dan de mensch — maer indien, de heer Vanden Bulke zyne woorden gaerne zou inzwelgen, waerom dan niet het regt uit gezeid? Wy zouden hem kunnen tot een klein anedoktje van Lemaistre zenden dat zegt, dat de mensch, van twee afzonderlyke dingen is samengesteld, die niet altyd goed t'akkord zyn en somtyds, verscheidendlyk werken: het onstoffelyke en het stoffelyke, de ziel en het lighaem, in het fransch *L'intelligence et la bête*, somtyds, is de geest gaen vliegen en de stof alleenblyvende brengt altyd geen meesterstukken voort! Welk eene verschooning! voor den heer Vanden Bulke! Dit ware duizendmaal verkiesbaer derdan te zeggen: dat den pot van aerde, niets vermag tegen den pot van yzer, en aldus te doen veronderstellen dat de wetten in Belgie voor den kleinen slechts een woord zyn, tegen over de genen die bezitten. Wy hebben te veel vertrouwen, in de wysheid, der genen, die de wetten toepassen, om hier mede in te stemmen.

Dat de heer Vanden Bulke er aen denke, maer niet poogt, de woorden te verlooghene doorhem uitgesproken en aldus het regt te doen dwalen. Dat hy zich toelegge om de ongelukente vermyden, en begint met zyne werktuigen, (vlaskarden) op eenen zekeren afstand van elkander te stellen, vooraleer er daer ook het eene of het andere gebeure, dat zyne welsprekendheid alweer zou opwekken en aen het *Werkverbond* den treurigen pligt op leggen van het te veropenbaren; pligt waeraen wy niet zullen te kort blyven.

Wy willen geen oude koeijen uit de gracht halen, doch om te doen zien hoe gevaerlyk de weinige plaats tusschen de machienen is, zullen wy by toekomende N° over een ongeluk spreken die eene arme sloor met twee kinderen op den bedelzak heeft gebragt.

De maetschappy der Leye.

Het aenhalen der feiten waervan de *Maetschappy der Leye* ons de gelegentheid heeft verschaft, heeft tot zekere bekendmakingen plaats gegeven, waer uit wy wel eenige zonderlinge opmerkingen zouden te maken hebben.

In het eerste artikel dat wy aen die feiten geofferd hebben, vroegen wy of het misbruik bestond, ja of neen, over den lyfdwang aen de vrouwen, door een bediende van het etablissement, toegedaen, namelyk deze van voor 60 a 70 vrouws-

persoonen, slechts drie huizekens open te houden, wanneer er zes toe geschikt zyn, en daerenboven, alle soorten van uitvindigen in het werk stellen, de eene altyd meer barbaersch als de andere, ten einde in die godelooze pyniging, van allen aert, zich een altyd nieuw genot aen te schaffen. Het brief dat wy hier aengaende ontvingen maakte melding van een groot getal boetingen die er alle weken door dien tiranieken maetregel, plaats namen.

Wy vroegen alweder wat er van de waarheid was? Wy geloofden, dat indien het bestond, dat het buiten de kennis van den algemeenen opzichter was, en dat zulke schreeuwende slavenhandel, niet zou wachten van uitgeroeid te worden. Wy vernamen in tegendeel dat onze teleurstelling volkomen was.

Een tweede brief, die wy afgekondigd hebben, zoo als hy geschreven was, maakte ons bekend, dat, in plaats van de dwangbevelen te herstellen, er nog een was bygekomen, toegeschreven aen de hoogste bezorgdheid van MM. Neyt, Dehemptine en Morel, nopens de zwangere vrouwen die men vier maanden voor het geval zou weg zenden, en aldus de armoede zou gelasten van voor hunne gezondheid te zorgen. Wy hebben gevraagd of den inhoud van dit brief echt was, of de leden der administratie die zoo gemakelyk en zonder een oogenblik met zekere gevoegdheden pynelyk te moeten worstelen, 17 1/2 per honderd op de eerste winst van den arbeid ligten, of zy wezentlyk een dergelyken maetregel genomen hadden? dat wy zouden gelukkig geweest zyn, van als er dwaling bestond, dezelve teregt te wyzen.

Heden dan vernemen wy, dat er aen den handel met de vrouwen, aengaende de brutaliteit waer aen zy gewoon waren, eenige verzachting is gekomen, doch voor wat de huizekens betreft, dat het hekke aen den styl is gebleven, en dat die ongelooveryke straf noch niet ten einde is. Wat is de oorzaak er van, rust het goed order in een etablissement, op barbaersche strafreglementen? Is een meestergast of beambten, slechts, van eenige waarde, om dat hy pynigen kan? Bestaet de kunde van een man daer in, van iemand het werk te vermoeijen en van zyne onderhoorige werklieden gewoon te maken altyd een oog op hem te houden, in plaats van gerust en met genoeg, de aandacht op zyne bezigheden te vestigen. In vorige tyden leefde men in zulke diepe dwalingen, heden is over bewezen, de zeden ongelooveryk verzacht zynde, dat men veel meer kan winnen, met goede redenen, als met nydig en gevoeloos op den werkmans te drukken.

Voor wat de boeting, waervan wy gesproken hebben, betreft, zou men zoo het schynt tot het uithangen der algemeene rekening, zich beraden hebben. De uitgaven zouden bestaan, in de volgende opgaven:

1° Voor het betalen van den geneesheer; 2° voor het inkoop en uitdeelen aen ongelukkige van sargien, hemdens, enz.; 3° voor medecynen; 4° voor het handdeel der gryze zusters.

De uitgaven of onkosten zouden al ver boven de inkomsten gaen en de kas der maetschappy, zou alreede ter bekostiging dier voorwerpen, er over de 2,000 franken hebben by geleidt.

Dit is eene kwestie van administratie waer tegen wy niets hebben in te brengen, doch zouden wy ons eene enkelaenmerking veroorloven, daer in bestaende, dat indien het werkvolk op zyne magere daghuer, medecyn en medecynen moet betalen, inkoop van kleederen voor ongelukkigen, en gryze zusters, dat zeggen wy, het ons meer regtveerdig zou schynen van aen de werkers in het algemeen de personeele kontributie opteleggen van den pennink, vereischt door de uitgaven, van bovengemelde dingen. Het is eenen onzin, naer ons denkeus, van door pynigingen van allen aert, waer van een meesterknecht den uitvoerder is, de werkvrouw van haren dagloon eenige centen af te nemen om andere ongelukkig te verhelpen. Daerby is het eene noodlottige beslissing want hoe grooter den te kort is in de boeting kas, hoe meer dat men moet zoeken, dien te kort, door alle middelen tegen te gaen, en dit stelsel kan ons daer omtrent den sleutel geven, van de dwangmiddelen, door de meesterknecht aen meisjens en vrouwen opgelegd, die niet mankeren kunnen van alle weken een goed sommeken, tot de vereffening van het te kort, in brengen.

Nyverheids gestichten.

De stad Gent is, zeker, merkwerdig onder het opzicht van nyverheids gestichten; ieder jaer, zien wy het nummer er van uog aangroeijen.

Sedert eenigen tyd hebben er zich op den Dok meer dan 12 groote etablissementen geopend en anderen zyn in bouw.

In de meerschen die langs de sluizen van Terneuse liggen, is er als by toovering een geheel nyverheids kwartier, uit den grond opgestaan: Mynheer Parmentier-Van Hoegaerden en kompanie hebben er het eerste gesticht op neer ge-

zet: eene belangrijke fabriek waer aen zy heden nog uitgestrekte ateliers byvoegen die door eene stoomkracht van ongeveer 200 paerden zullen in beweging worden gebracht en die men denkt by de toekomstende lente in bedrijvigheid te zien. Achter deze heeren hebben andere nyveraers zich aldaer neergezet. MM. Lamotte en De Vos, en weldra zullen zy nog van veel anderen gevolgd worden.

(Journal de Gand).

Het gene, wy heden zien gebeuren, zou zich al sinds ettelijke jaren verwezentlykt hebben, was het niet, dat de heeren, die de katoen-nyverheid in handen hadden en er uitsluitelyk meester van waren, door alle valsche opgaven, het betrouwen in die nyverheid lang hebben doen waggelen, en dat men ten allen tyde journalen gevonden heeft, die het gezegden hier omtrent, met opgezette zin, afgekondigd hebben; daer aen nog, het eene en het andere van eige vinding byvoegende.

Van jaren al bestaet er eene misgreep, by de genen die zich geneigd gevoelden, tot het uitoefenen dier nyverheid, daerin bestaende, dat men de inlichtingen op deszelfs toestand, altyd by persoonen gaet opvisschen, die regstreek belangen hebben, de waarheid er van te verduiken, en de inlichtingen verkeerd op te geven, ten einde zoo veel mogelyk de konkurrentie te kort vleugelen, en in het aloude systema, te blyven voortvooten. Wel konden zy de overgroote winst niet wegsteken die den artikel oplevert, de gang en de zwier liet dit genoeg uitschynen, maer aen het welslagen van eene dergelyke exploitatie, waren er geheimen gelegen, waarvan zy alleen in bezit waren. Geen enkel gesticht kon bestaan zonder zyn geheim, genen had dit, een ander had een ander en op dien voet, met deze nyverheid van alle soorten van ingebeelde moeilijkheden te omringen, zyn zy er in gelukt van, om zoo te zeggen, er alleen te blyven, en den ouden versleten weg te blyven bewandelen die tegen den vooruitgang vloekte. Het is slechts sinds eenige jaren, dat die koorde versleten is, en dat de nieuwelingen het voorbeeld gegeven hebben van beraden, de aanvangsgeest onzer eeuw op te volgen en de lauwe bedrijvigheid van toen te laten varen. De vorige geheimen waerover de katoen nyveraer zich zoo zeer beroemde, hebben zich in het bezit van eenige centen opgeklaard en heden bestaan al die toeren, waarmede men de lichtgeloovigen uit den tempel hielt, in de middelen van wat steen en yzer aen te koopen, 't is al.

Men leest in de *Stad Gent*, de volgende ongeloofelyke regelen:

Het Piemonteesch gouvernement heeft besloten de Belgen welke te Castelfidardo, en te Ancona krygsgevangen zyn gemaakt, naer België terug te zenden.

Hierop de volgende turksche aanmerking:

« Waerlyk, het Piemonteesch gouvernement zal ons daarmede eenen slechten dienst bewyzen, of wel de gasten die in zyn handen gevallen zyn, behooren tot die soort van lieden, wie het onverschillig is of zy St. Michiel of den duivel dienen; of wel zy zyn van de klassen der fanatieken die de maetschappij in haren vooruitstrevende gang willen tegen houden, en de beide soorten kunnen by ons weinig nut stichten » — wy volledigen de zinsnede — by gevolg zouden wy aen het Piemontersche gouvernement verzoeken van dat soort van menschen maer effen door den koop te schieten. ! !

Wie kan daer iet anders uit opmaken. Wy wisten wel dat er ook eene soort van liberalen was, die in den naem van vooruitgang en mensheid, en door partydrift dronken, met de ongedoogzaamheid, al de ontaerde vrack aen den dag leggen, tegen de genen die de woede van het geld liberalismus naest hen niet beleiden, en niet lyk zy het beginsel der vryheid van geweten waerover zy zoo veel woorden den nek breken, als zy h et aen zich zelven toepassen, looghen. Wy wisten wel dat er in het journalismus zulke valsche priesters waren die met de woorden vryheid en beschaving dweepen, en op hun vaandel het masker van liberael rondzwieren, in den zelfden tyd dat zy voor de genen, die van hunne kliek niet zyn, niet als druk en verstooting hebben, maer wy wisten niet dat de dolheid, der zoo gezeide mannen van progres, zoo ver ging van den overwonnen den troost te weigeren van in het vryzinnig België, den vadergrond weer te vinden, en de edelmoedigheid van den overwinnaer tegen te gaen, die, naer de nederlaeg slechts ongelukkige broederen en geene vyanden ziet. Heeft het blad van den gentschen Titan de les van den Bi cop van Arras vergeten, heeft hy de leerstelselen van Lacordaire, van Laménais en zoo veel anderen vergeten, waarvan, als het hem paste hy zoo dikwils munt heeft geslagen, toen hy die tot bestraffing der katholyke ongedoogzaamheid heeft aangehaeld. Hylas! liberalen en katolyken, looghend de grondbeginselen der menschheid niet, laet de overwonnen, die hier beneden het hoofd voor het geweld der menschelyke vreedheid hebben neergebogen, den troost in het vaderland terug vinden, en de rust genieten die aen de gesneuvelde dupen der grooten, in den schoot der aerde, waer vrienden en vyanden

in elkanders armen leggen, niet geweigerd wordt. Heeft het woord liberael den zin die gy ons poogt te doen gelooven, houdt op van party mannen te vergoden en wierook te branden voor de heerszucht, die zich van de volkskinderen bedienen om persoonelyke belangen, te doen gelden, waerin wy niets te zien hebben! houdt op of bekent dat gy de machien zyt, eener coterie die alles is wat men begeert uitgezonderd vryzinnig.

Het voorgegeven raedsel der *Grondwet* in ons laetste nummer opgenomen is de letter E. Men vindt de E in Brussel, in AmstErdam, PEtersbourg, LondEn, WEenen en BErlyn, doch niet in Parys. — Dus het eerste deel van het woord Eva, dat ons raedsel is: De E.

Het tweede artikel over de werkers hebben wy tot toekomstende nummer moeten verzetten.

Het ooktrooi op de kolen heeft deze brandstof, van over het millioen inkomregten doen dalen, en het gaz licht blyft met de zelfde pryzen bestaan, waerom spreekt men daer niet van? Een etablissement alwaer de jaerwedden van eenen enkelen persoon zoo men heweert tot 100 duizend franks opgaen, zou wel in het algemeen belang zyne pryzen, in gevolgen de vermindering der afgeschafte regten wel kunnen doen dalen; maer gy weet het geldt alweer de grooten. !.

BERIGT.

Het napolitaansch woordeken *annexie* vindt, by ons nog al veel byval en stillekens ga weg zoekt men het in pratyk te brengen. Het *Werkverbond* kan alreede van ondervinding spreken. Sommige persoonen schynen byzonderlyk gelast te zyn, zich overal waer zy komen, dit onnoozel bladje te annexeren. Wy verzoeken, neen wy smeeken die vrome annexeerders, zich in hunne gryperyen een weinig te bedaren. Indien zy een nummer van het *Werkverbond* verlangen, zy hebben zich slechts tot het bureel te wenden, alwaer zy op hunne declaratie, van aen de annexeerders toe te hooren, het gratis kunnen bekomen.

Wy ontvangen zoo even eenige inlichtingen op den staet van den stoomketel by de heere Planche op de Visschery. De opzigtters hiertoe betaeld door het goe vernement zouden wel doen by, die heeren een klein bezoeksken af te leggen. Wat wettig is, kan geene tegenspraak lyden, en beter is het, als er reden zyn, de bezoeken hier aengaende te verdubbelen, als te wachten toe dat het kalf verdrongen is, om den put te vullen. Al de rampen, tot hiertoe voorgevallen zyn gedeeltelyk aen het slecht opzigt toe te wyten, daer van hebben wy de overtuiging.

Telegrafieke berigten.

Londen, dynsdag.
Tydingen uit Beyruth melden dat generaal d'Hautpou zich geheel en al ter beschikking van den Fuad-pacha heeft gesteld. Hy heeft erkend dat de kommissie van europeche kommissarissen hoegenaemd geene wetgevende of uitvoerende magt uit te oefenen heeft.

Parys, 3 oktober.
Gisteren had te Turyn de opening van het Parlement plaats. Er is lezing gegeven van een ontwerp, waerby de koning gemagtigd wordt by dekreten, Centrael- en Zuid-Italië in te lyven. M. de Cavour heeft verklaard dat de wij der mogendheden niet toelaet van Piemont tegen Oostenryk oorlog te voeren om Venetië te verlossen. Reden van het hoogste belang noodzaken ook Roome te eerbiedigen. Een gevecht tegen de Franchen ware eene gedrogtelyke ondankbaerheid. M. de Cavour vraegt eene stemming van betrouwen voor het ministerie.

Schrikkelyke misdaed.

Eene moord, die, nog meer afschuwelyk voorkomt door de omstandigheden waervan zy omringd is en van het noodlot die er zich schynt mede bemoeid te hebben, heeft onlangs de stad Niche en zyne omliggende plaatsen, van schrik bevangen.

Dit gedeelte van het turksch keizerryk is bewoond door Bulgaren, toehoorende gelyk de Serben en Bosniaken, aen de groote slavische stam. Eenige, ottomansche familien, die sinds het tydstop der verovering, zich aldaer hebben neergezet maken de aristocratie uit. De grond, gedeeltelyk door de bergketen der Balkans doorloopen, is ryk en vruchtbaer in de velden; ook het grooste deel der veldbewooners, leveren zich over aen den akkerbouw en aen de kweek van hevee, dat, op de wilderige gras weiden en boomgaerden zonder einde, in grooten voorspoed is. Eenige dier bewooners, nogthans door heerszucht, beziel, verlaten, die gelukkige en

ruste landstreek hunner vaders, om in verre afgelegene plaatsen wat gauwer fortuin te maken.

Het is meest altyd Konstantinopelen, de hoofdstad van het turksch keizerryk, die het doelwit van hunne reis is, Konstantinopelen is het luije lekkerland, de hoop en de wensch, zoo wel van de landman van neder Asia, als voor de herder van Roumelia. Stamboul verschynt hnn als ware het eene tooverstad uit de duizend en eenen nacht, alwaer men gemakkellyk tot eer en rykdom komt, hunne verbeelding, toont hun alle die wondere, waer aen zy gelooven, veel meer, verleidend, om dat zy die alleenlyk by overlevering kennen.

Ieder jaer, komt er eene menigte aen, vervuld van schoone droomereijen, zy vormen zich duizend ontwerpen, en bouwen kasteelen in de lucht, en te laet zien zy dat men daer gelyk elders, zyn bestaan moet afvragen, aen somtyds zelfs zeer zwaren arbeid: de Bulgaren worden meest allen, waterdragers, rondleurers, peerden- en huisknechten. Op het einde van eenige jaren, komen zy met het geen zy gespaerd hebben terug, leven op hun gemak, en vertellen aen de jongere geslachten, al het geen zy gehoord, geleerd en gezien hebben.

In een klein dorpken, tegen Niche gelegen, woonde eene bulgarsche familie, bestaende uit moeder, vader, eene dogter en een zoon. De dochter Maritza, van hare 16 jaren getrouwd, had zich verhaest, het vaderlyk huis te verlaten, dat al te dikwils, het tooneel was van groote twisten, door de dorst na geld en de vraekgierigheid van hare moeder te weeg gebracht; de vader, te zwak, en zonder kracht van wil, had van zyne vrouw, zyne plaats in het huishouden laten innemen, en liet deze aen alle hare slechte driften den vollen loop geven. De zoon Yanko genaemd, die al in mannen jaren was, wilde zich ook ontdoen van de gestrengte en veelal onregteverdigde voogdy zyns ouders; hy wilde eens eenen anderen weg inslaen en fortuin maken en verklaerde hnn dat zyn besluit was van zich naer Konstantinopelen te begeven. Achter hunne toestemming verworven te hebben en al zyne toebereidselen te hebben gemaakt, naem hy zyn afscheid en vereenigde zich by eenige zynen landgenooten die even als hy, den weg naer Turkyen's hoofdstad namen. Veel jaren liepen met den tyd henen, en niemand meer, hoorde van Yanko spreken als ware hy niet meer in leven. Zyne ouders, in weerwil, de weigene genegenheid, die zy hem altyd betoond hadden, onderzochten hier aengaende al de genen die van de hoofdstad terugkeerden.

Maritza, die haren broeder innig beminde, weende dikwils by de smart die zy gevoelde van hem nooit meer weder te kunnen omhelzen. Op ieder tydstop dat de vrywillige bannelingen terug tot den vadergrond keerden, rigtte zy zich altyd tot den weg, langs waer zy henen kwamen en zocht zy met angst, den genen, voor wie haar gevoelig hart zoo zeer ophief en hare ziel, tot zyn wederzien zoo vurig snakte. Zes jaren verbleef zy in die zalige hoop, en Yanko kwam niet weder.

Een dag dat Maritza, in haar hutteken bezig was, te midden hare kinderen, met haar huishouden te regelen, hoorde zy eensklaps het gebel van den ouden hond, die zich met het getrouw instinkt, waarmede de schepper dit beest begiftigd heeft, aen de jeudige Maritza, had vast gehecht, van den oogenblik af, dat zy het vaderlyke dak had verlaten; zy dachte niets beter als dat haar echtgenoot van het veld reeds terug keerde. Eenige oogenblikken daerop kwamen hare lieve kleinen vol angst rondom hare beenen geloopt, en 't was dan dat zy zich omkeerde en op den drempel der deur, een man bemerkte, een jongen, groot van gestalte, gekleed naer de mode van het land, eenen stok in de vuist, en het stof op zyne schoenen. Op het oogenblik dat zy tot hem ging om hem te verwelkomen, de vromde jongeling, drukte ze in zyn armen, omhelsde haar met brandende tranen van blydschap en uitroepende: « Ik ben Yanko uw broeder! ik ben dan wel veranderd dat gy my niet herkent hebt. » De jonge vrouw, van blydschap sprakeloos, bezag de reiziger, met verwondering, en hervondt toch onder de manhaftige gelaats-trekken, de dikke knevelen, de algemeene vermoeijenis eener lange reis, dit jeudige aangezicht, dat zy vroeger had zien vertrekken.

Er was eene groote vreugd in het hutteken; de kleinen begonnen zich al aen den vreemdeling te gewennen en als hy hun zynen reiszak opende waer duizende lieve dingen in staken, allen van de wonderstad Konstantinopelen, begonnen zy inderdaad hem groote vriendschap te betoonen, de jongste plaetste zich tusschen zyne beenen, de andere, hangdaen zyne handen en armen en, streelden hem, door al die onnoozelen en eigenaerdige grillen der kinderen. Het geluk kon men op al de gezichten lezen. Hy vroeg, naer zynen vader, zyne moeder, hunnen toestand, hunne gezondheid en was zoo te vreden, van hen nog in leven te weten en hen te omhelzen, ah! hy had alles vergeten, der pyningingen waervan hy vroeger het voorwerp was geweest, zy leefde nog hy zou hen wederzien, en voortaan, zou hy met hen

te saem leven van de vrucht van zyn zwoegan, en der spaerzaemheden die hy by zyn afwezen had saem vergaerd. Zyn hart zwol op van verrukking voor dit oogenblik, en hy verstonde zich met zyne zuster hoe dat hy zich aen vader en moeder zou doen kennen. Men was het eens dat hy dezen nacht in hare hut zou doorbrengen, en dat hy des morgens met opstaen der zon, zou naer zyn geborte dorp vertrekken, aen zyne ouders de gastvryheid zou vragen zonder zich kenbaer te maken en van hunne verrassing zou genieten, als hy die des anderdags zou in zyne armen drukken en zeggen: Ik ben uw zoon! ik ben Yanko! Daegs na dien, die de zondag was, zou Maritza met gansch hare kleine familie komen, en zouden te samen de gelukkige terugkomst vieren, van hem die zy allen verloren dachten.

Het programma aldus geregeld en gesloten, men klapte: Yanko had veel te vertellen van al de wonderen die hy gedurende zyn lange afwezigheid had bygewoond. De nacht was alreeds aengekomen zonder dat men er op gelet had, de tyd was gelyk de wind vervlogen en men ging zich te slapen begeven. Des anderendags met het kriecken van den morgend, Yanko, stelde zich op weg. Verrukt van zich in midden die schoone velden te hervinden, zoo langen tyd aen zyn gezicht onttrokken en aen den horizon, de verrukende weerspiegeling te aenschouwen der bergketen, alwaer hy des morgens, zyne kudde, henen leidde en op de zachte toonen van zyn rieten fluitje, de buffel, zoo zwaer, zoo sterk en zoo zacht deed opspringen. Ik weet niet wat een damp van vreugden dat hem het hart ophief, als hy zoo overhoeds over de velden trok, onder het zingen der bergliederen, die ons zoo eentooning schynen en zoo aengenaem het oor der Bulgaren streelen. Maer dacht hy aen de blydschap zynen ouderen, aen al de gesprekken waer van hy in het dorp het onderwerp zou geweest zyn, en vooral nog dacht hy met een teeder gevoel aen een jeugdig meisje dat hy, zeer jong, wel is waer had verlaten, doch zou zy zich misschien van Yanko nog herinneren. Duizende en duizende ontwerpen doorvlogen zyne vurige inbeelding en de schoone goudstukken die zynen gordel opvulden, konden misschien wel maken dat die ontwerpen geene loutere heressenschim waren.

Vervolg per naest.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van 1 tot 3 October 1860.

Constant Thienpont, 26 j., z. b., Kortryksche poort, met Victorina Collens, 21 j., z. b., Bestormstr. — Jan Bodenghien, 29 j., kasseier, Druifstege, met Josepha Housiaux, 37 j., waschers, Hoogstr. — Dominicus Meuleman, 38 j., werkmán, Brusselsche str. met Prudence Van Waeyenberghe, 31 j., naeister, lange Kruisstege. — Jan Van Acker, 27 j., timmerman, St. Salvatorstr. met Eugénie Gheselle, 24 j., naeister id. — Kristiaan Volekaert, 45 j., raffinade knecht, St. Antoniuskniel, met Melanie Van Rysselberghe, 41 j., z. b., Molenaerstr. — Constant Duquenois, 28 j., fabrikw., St. Hubertstr. met Clementine Cnudde, 21 j., fab., Vrouwstr. — Karel Van Cleemput, 49 j., fab., Stuksken, met Roalie Trensou, 23 j., fab., id. — Antoon De Bruyn, 21 j., stovemaker, Vrydagmarkt, met Maria Weber, 21 j., strykster, Damp. — Antoon Temmerman, 70 j., z. b., Colpastr. met Seraphina Van Damme, 50 j., z. b., id. — Jan Buyck, 38 j., wever, Groot Meerhem, met Maria Van der Seype, 60 j., herbergiester, St. Annastr. — Seraphien Eeckmder 33 j., dienstbode, Oostacker, met Maria Dellaert, 23 j., kantan, Groot Meerhem. — Cornelis Matthys, 26 j., schilder, Kozynstr. met Katharina Goossens, 33 j., z. b., Krommen-Essche. — Jacobus De Meyer, 29 j., ajusterder, Priesiers, met Clementine Vandesompele, 32 j., fab., Sassepoortstr. — Joannes Vandenberghe, 23 j., fab., Oud-Kasteel met Marie Seruys, 24 j., id. Phoenixstr. — Edonard Eggermont, 23 j., daglooner, Heuvelp. met Clemence Derudder, 26 j., hovenierster, Kortryksche poort. — August Primo, 24 j., wever, Heuvelplaats met Joanna Beemans, 20 j., fabrikw., Rogierstr.

Geborten van den 28 September tot den 5 October.

Mannelyk geslacht . . . 58) Totaal 75
Vrouwelyk geslacht . . . 57)

Sterfgevallen van den 28 September tot den 5 October.

Maria Leclercq, 62 j., h. Van Theemsche, St. Martenstr. — Desiderius Mestdag, 30 j., kommies, Langem. — Car. Decock, 43 j., z. b., Heuvelplaats. — Joanna Diest, 84 j., h. Stampoert, Tinnepotstr. — Maria Brandt, 22 j., fab., Sypstaet. — Catharina Van de Wynckel, huisv. Van der Vennet, 34 j., Veldstr. — Lodewyk Delamonne, 77 j., z. b., Byloke. — Pieter Lefort, 22 j., soldaat by het 42^e liniereg. — Maria Devreese, 49 j., h. Demey, Kasteelplein. — Pieter Ingels, 39 j., dagl., St. Elisabethgracht. — Joanna Vandembil, 51 j., kantw., Belgradestr. — Jan Wamsteker, 67 j., dagl., Briel. — Jan Rooger, 61 j., keersensmaker, Kraenlei. — Maria Temmerman, 74 j., wed. Eechoute, St. Lievenst. — Isabella Verhenne, 62 j., wed. Bogaert, Raepstr. — Joannes Vermeulen, 23 j., daglooner, Hoogstr. — Coleta Verbeekmoes, 16 j., z. b., Holstraet. — Marie Van Wemmel, 76 j., wed. Dupon Leopoldstr. — Paulina Remes, huisv. Rossel, 39 j., Kalandenberg. — Lievina De Dapper, wed. Matthys, 67 j., Nieuwland. — Constance Wilms, wed. D'haeveloose, 87 j., Koningstraet. — Petrus Vande Velde, 30 jaren, rytuigm., prinsenh. — Carolus Cambeen, 26 j., schoem., Korte dagst. — Maria Van Ongevalle, 39 j., echtg. Warrie, Langest. — Johanna Van hove, wed. Roels, Nieuwland.

25 kiuders onder de 5 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter.	28 september.	5 oktober.
Witte tarwe	24 82 a — —	26 48 a — —
Rode id.	23 72 a — —	26 28 a — —
Rogge	14 23 a — —	15 58 a — —
Geerst	15 — a — —	14 30 a — —
Boekweit	16 8 a — —	16 44 a — —
Haver	10 34 a — —	9 91 a — —
Aerdappelen, 100 k.	8 — a — —	8 — a — —
Boter, per kilo.	2 27 a 2 43	2 56 a 2 43
Eijeren, de 26	1 50 a 1 01	1 60 a 1 81

BROODZETTING.

Van den 5 om in te gaen den 7 oktober.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild.	fr. 0 41
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild.	0 54
1 Kilo rogge.	0 20

KORTRYK.

Per hektoliter.	24 september.	1 oktober.
Witte tarwe	21 — a 27 66	22 — a 27 66
Rode tarwe	20 — a 21 52	20 66 a 25 66
Rogge	14 — a 13 52	15 52 a 15 50
Haver	8 66 a 9 52	8 52 a 10 —
Boter per 1/2 kilo	1 17 a 1 26	1 26 a 1 36
Eijeren per 25	1 63 a 1 94	1 54 a 1 95
Aerdappels 100 kil.	7 — a 7 30	7 — a 8 —
Koolzaedolie 105 kil.	32 — a 32 40	33 40 a 35 —
Lynolie, de 105 kil.	41 — a 41 40	41 40 a 42 —
Koolzaed, per hekt.	— a — —	— a — —
Lynzaed	— a — —	— a — —
Koolzaedkock, 100 kil.	— a — —	— a — —
Lynkoeken	— a — —	— a — —

DENDERMONDE.

	24 september.	1 oktober.
Lynolie p. 137 l. fr.	87 79 a 90 94	87 79 a 90 24
Koolzaedolie	117 90 a — —	117 91 a 118 81
Kempolie	100 67 a — —	101 39 a — —
Lynkoek, 1215 kil.	275 74 a 295 88	272 41 a 290 23
Koolzaedkocken	— a — —	— a — —
Kempkoeken	— a — —	— a — —
Lynzaed, p. hekt.	20 83 a 24 48	20 83 a 24 48
Koolzaed	— a — —	— a — —
Kempzaed	— a — —	— a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Haver per 100 kilos	19 53 a — —	19 53 a — —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a — —	— a — —
id. rogge 70 kil.	— a — —	— a — —
Inl. Tarwe 150 l.	29 90 a 34 47	29 2 a 34 47
Inl. rogge 150 l.	17 68 a 19 46	18 14 a 19 51

GEERAERDSBERGEN.

Per 100 kilos.	24 september.	1 oktober.
Tarwe	28 — a — —	29 — a — —
Mastelein	25 — a — —	24 — a — —
Rogge	19 — a — —	20 — a — —
Haver	18 — a — —	20 — a — —
Boonen	23 — a — —	23 — a — —
Aerdappels	9 — a — —	9 50 a — —
Ruw vlas	1 53 a — —	1 53 a — —
Boter (5 kil.)	6 — a — —	6 43 a — —

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — October.

1 Mechelen, 14 dagen.	10 Duffel, 8 dagen.
3 Veurne, 8 dageu.	18 Meenen, 9 dagen.
October. — Jaer-, Perden- en Veemerkten.	
8 Laerne, Oosterzele, Capryp.	19 Neyghem, j.
Destelbergen, Dendermonde	20 Waereghem, j. en p.
en Knesselaere, j. p.; mees-	22 Dendermonde en Elver-
sen, v.	dinge, j. en p.
9 Zele, j. en p.	23 Lokeren, Huysse en Pope-
10 Santbergen, j. en p.	ringe, j. en p.
11 Evergem, j. en p.	24 Deynze, j. en p.
15 Aelst, j. en p.	23 Haeltiert, j. en p.
13 Dendermonde en Geraerds-	27 Isegem, j. en p.
bergen, j. p.; Cherscamp, j.	29 Willebroeck, j. en p.
16 Assenede, j.	30 Beveren (Waes) en Sotte-
17 Herzele, j. en p.	gem, j. en p.

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent, van 8 tot 13 October 1860, zullen plaats hebben.

Maendag 8 October 1860, om 2 ure, in de herberg den Ossenkop, buiten de Antwerpsche poort, Verkoop van

circa 4000 meters drooge houtwaren, door F. VERHULST.

Maendag 8 October 1860, om 2 ure, buiten de Brugsche poort, in de Groendreve, verkoop van Brandhout, door EMM. DE BEER.

Dynsdag 9 October 1860, op gewoone ure, voor het huis n° 26, in de Saliestraet (Kromme Elboog), Verkoop van oude- en nieuwe Schilderyen, Meubelen, oud Porcelain, enz. door FERD. VERHULST.

Dynsdag 9 October 1860, op gewoone ure, in de Verkoopzael Barrestraet, n° 20, Verkoop van Meubelen, enz. door EMM. DE BEER.

Dynsdag 9 October 1860, op gewoone ure, ten sterfhuize van M. wed. Segers, op den Beggynenrecht, 15, Verkoop van schoone Meubelen, door D. MASSYN.

Woensdag 10 October 1860 en volgenden dag, op gewoone ure, in de verkoopzael Huerdochterstraet, 6, Verkoop van eenen schoonen Mobilier, Filtre, Billard, Slapingen, Kristael, Pendulen, enz. door CH. DROESBEKE.

Woensdag 10 October 1860 en volgenden dag, op gewoone ure, in de Verkoopzael Predikheerenlei, 37, Verkoop van Meubelen, Riembout, enz. door D. MASSYN.

Woensdag 10 October 1860, op gewoone ure, in de Verkoopzael St. Joorishof, Verkoop van eenen schoone verzameling zeldzame Voorwerpen en Oudheden, door FERD. VERHULST.

Donderdag 11 October 1860 en twee volgende dagen, telkens om 2 1/2 ure namiddag, in het etablissement van wylen den heer D. Spae, Horticulteur, Kortryksche str. 145, Verkoop van volle Grondplanten, door FERD. VERHULST en directie van JAN VERSCHAFFELT.

HET LOKAEL DER

Goedkoop Vleeschhouwery,

Is geopent op 8 dezer, in de Goudstraet, 28.

Al wie goed en gezond versch vleesch wil hebben, zal er kunnen gediend geraken aen gematigde pryzen.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestr. n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

Eduard Vander Vennet.

Herbergier, woonende op den hoek der Kazernstraet, 42, in den Estaminet het Gouden Hoofd, op St. Pieters, heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat hy op zondag 14 October 1860, eenen ZILVERE ZAKHORLOGIE te Verteerlingen geeft, aen 50 centimen per peloton van 2 mannen.

De Horlogie heeft de waarde van 15 francs, de overwinnaers mogen kiezen het Geld of de Horlogie. Men zal den inleg beginnen van 's morgens tot 's namiddags om 5 ure. Hy beveelt zich in de gunst van een ieder.

PETRUS D'ANVERS.

Herbergier St. Amandstraet, n° 10, au Café de la ville de Florence, op St. Pieters, heeft de eer het publiek kenbaer te maeken dat hy op Zondag 7 October 1860, eenen HESP te Verteerlingen geeft aen vyf-en-twintig centimen per man.

Die Hesper kost fr. 11-00. Men zal den inleg beginnen van negen ure 's morgens tot vier ure namiddag. Hy beveelt zich in de gunst van een ieder.

BERIGT.

In den Estaminet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te bekomen alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

HENRI ZELGER,

KOOPHANDELAER IN WYNEN EN LIKEUREN, IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN.

Bordeaux, Champagne, Rhy, Moselle, Oporto, Xeres, Madera, Sherry, Fransche, fine Champagne, oude Cognac, Marmande, Rhum van Jamaika, Annas-Rhum, Olyf-Olie, Maegden Olie van Aix en Provence, Olie van Nice, enz.

Brabanddam, n° 10, te Gent.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.